

**Η ιστορία του λευκού αθλητή δίπλα στους
εμβληματικούς μαύρους αθλητές, που ύψωσαν
συμβολικά τη γροθιά τους στους Ο.Α του 1968.
Τιμωρήθηκε σκληρά για τη στάση του. 38 χρόνια
μετά οι δύο μαύροι συναθλητές σήκωσαν το
φέρετρό του.**

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η φωτογραφία του TIME που δείχνει δύο Αφροαμερικανούς να σηκώνουν τη γροθιά τους φορώντας μαύρα γάντια στο βάθρο των Ολυμπιακών Αγώνων έμεινε στην ιστορία. Έχουν περάσει 48 χρόνια από τους Αγώνες του Μεξικού και η εμβληματική φωτογραφία εξακολουθεί να φιλοξενείται σε αφιερώματα μεγάλων εφημερίδων και περιοδικών που θυμούνται με θαυμασμό το θάρρος των δύο αθλητών οι οποίοι με τη συμβολική τους κίνηση εξέφρασαν σε όλο τον κόσμο την διαμαρτυρία τους για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Ποιος είναι όμως ο λευκός άνδρας στο βάθρο;

Ο Πίτερ Νόρμαν φορώντας την κονκάρδα στέκεται στο βάθρο των νικητών, αλληλέγγυος στους συναθλητές του Το όνομά του είναι Πίτερ Νόρμαν. Αυστραλός, που συμμετείχε στον ίδιο αγώνα με τους δύο Αμερικανούς αλλά θεωρείτο αυτσάιντερ. Κι όμως στην κούρσα των 200 μέτρων τερμάτισε δεύτερος με χρόνο 20.06, κάνοντας αυστραλιανό ρεκόρ που μέχρι σήμερα δεν έχει καταρριφθεί. Αλλά αυτό το ρεκόρ δεν ήταν αρκετό γιατί ο Τόμι Σμιθ κατέρριψε το παγκόσμιο και πήρε το χρυσό, αφήνοντας πίσω του τον Νόρμαν, ενώ τρίτος ήρθε ο Τζον Κάρλος. Για τον Νόρμαν ήταν η κούρσα της ζωής του. Αλλά αυτό που έκανε στην απονομή των μεταλλίων ήταν ακόμα μεγαλύτερο. Λίγο πριν αρχίσει η τελετή ο Σμιθ κι ο Κάρλος αποφασίζουν να δείξουν σε όλο τον κόσμο τον αγώνα τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν έχουν περάσει πολλοί μήνες από τη δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ

Κινγκ και η Αμερική «βράζει».

Ο Νόρμαν έρχεται από μια χώρα με σκληρούς νόμους του Απαρτχάιντ όπως της Νότιας Αφρικής. Καθημερινά στους δρόμους της Αυστραλίας γίνονται διαδηλώσεις για τις φυλετικές διακρίσεις και τις διάφορες απαγορεύσεις που ισχύουν για τους μη λευκούς μετανάστες και τους Αβορίγινες. Οι δύο Αμερικανοί ρώτησαν τον Νόρμαν αν πιστεύει στα ανθρώπινα δικαιώματα και η απάντηση που πήραν ήταν καταφατική. Όπως έλεγε αργότερα ο Κάρλος «ξέραμε ότι αυτό που επρόκειτο να κάνουμε ήταν πολύ μεγαλύτερο από οποιοδήποτε αθλητικό γεγονός και μας απάντησε «θα σταθώ στο πλάι σας». Περίμενα να δω φόβο στα μάτια του αλλά αντ' αυτού είδα αγάπη».

Ο Σμιθ κι ο Κάρλος είχαν αποφασίσει να ανέβουν στο βάθρο φορώντας την ολυμπιακή κονκάρδα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μια κίνηση αθλητών που υποστήριζαν την ισότητα. Θα έπαιρναν τα μετάλλιά τους ξυπόλυτοι, αντιπροσωπεύοντας την φτώχεια που αντιμετωπίζουν οι Αφροαμερικανοί. Θα φορούσαν τα διάσημα μαύρα γάντια, ένα σύμβολο της Black Power και θα σήκωναν τις γροθιές τους. Αλλά πριν το κάνουν αυτό συνειδητοποίησαν ότι έχουν μόνο ένα ζευγάρι. Τότε ο Νόρμαν πρότεινε να φορέσουν ένα ο καθένας.

Ο Νόρμαν όμως είπε κάτι ακόμα. «Πιστεύω στον αγώνα σας. Έχετε άλλο ένα για μένα;» δείχνοντας την ολυμπιακή κονκάρδα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. «Με αυτόν τον τρόπο θα δείξω την υποστήριξή μου στον αγώνα σας». Ο Σμιθ απάντησε στον Νόρμαν ότι δεν έχει άλλη ολυμπιακή κονκάρδα. Εκεί κοντά βρισκόταν μαζί τους ένας αμερικανός κωπηλάτης, ο Χόφμαν, ο οποίος αφού άκουσε τα πάντα, αποφάσισε να του δώσει την μοναδική κονκάρδα που είχε μαζί του, τη δική του. Η μεγάλη στιγμή έφτασε και οι τρεις ανέβηκαν στο βάθρο. Όλοι τους φορούσαν την κονκάρδα. Οι δύο Αμερικανοί τα γάντια. Στο στάδιο επικράτησε σιωπή.

Η τιμωρία δεν άργησε να έρθει αν και ήδη είχαν γίνει αντιρατσιστικά σύμβολα. Ο επικεφαλής της αμερικανικής αποστολής είπε ότι οι αθλητές θα πληρώσουν αυτό που έκαναν για όλη τους ζωή κι ότι η πράξη τους δεν είχε καμία σχέση με τον αθλητισμό. Ο Κάρλος κι ο Σμιθ αμέσως αποβλήθηκαν από την αμερικανική ολυμπιακή ομάδα κι εκδιώχθηκαν από το ολυμπιακό χωριό.

Ο Χόφμαν κατηγορήθηκε για «συνωμοσία». Μόλις οι δύο ταχύτεροι άνθρωποι στον κόσμο γύρισαν στην πατρίδα τους, ήρθαν αντιμέτωποι ακόμη και με απειλές για τη ζωή τους όμως με το πέρασμα του χρόνου και σχετικά γρήγορα αποδείχθηκε ότι έκαναν το σωστό κι έγιναν «πρωταθλητές» στον αγώνα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τα πράγματα για τον Νόρμαν ήταν διαφορετικά. Το 1972 οι Αυστραλοί δεν τον έστειλαν στους Ολυμπιακούς του Μονάχου αν και είχε κερδίσει

την πρόκριση.

*Ο Πίτερ Νόρμαν
φορώντας την
κονκάρδα στέκεται
στο βάθρο των
νικητών,
αλληλέγγυος στους
συναθλητές του.*

Οι συμπατριώτες του συμπεριφέρθηκαν σαν να ήταν ξένος. Η οικογένειά του απομονώθηκε κι ο ίδιος δεν μπορούσε να βρει δουλειά. Για κάποιο διάστημα δούλεψε σαν γυμναστής και άλλες φορές δούλευε σε κρεοπωλείο. Δεν σταμάτησε ποτέ όμως να μάχεται για την ισότητα. Απογοητευμένος, συνέχισε να τρέχει σε ερασιτεχνικό επίπεδο. Ένας σοβαρός τραυματισμός όμως τον οδήγησε στην κατάθλιψη και τον αλκοολισμό. Για πολλά χρόνια ο Νόρμαν είχε μόνο μία ελπίδα να ανακάμψει. Τον καλούσαν να καταδικάσει την πράξη των συναθλητών του και σε αντάλλαγμα θα έπαιρνε μια χάρη απο το σύστημα που τον είχε εξοστρακίσει. Μία χάρη που θα του επέτρεπε να βρει μια σταθερή δουλειά στην αυστραλιανή Ολυμπιακή Επιτροπή και να πάρει μέρος στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του Σίδνεϊ το 2000.

Ο Νόρμαν δεν ενέδωσε ποτέ. Αν και υπήρξε ο μεγαλύτερος Αυστραλός σπρίντερ στην ιστορία της χώρας και ο κάτοχος του ρεκόρ των 200 μέτρων δεν εκλήθη ποτέ στους Ολυμπιακούς του Σίδνεϊ. «Ο Πίτερ στεκόταν μόνος του αντιμέτωπος με μια ολόκληρη χώρα» θυμάται ο Κάρλος. Ο Νόρμαν πέθανε ξαφνικά από ανακοπή το 2006, χωρίς να του έχει ζητηθεί ούτε μια τυπική συγγνώμη. Στην κηδεία του ο Τόμι Σμιθ και ο Τζον Κάρλος, φίλοι του από τότε, ήταν αυτοί που κράτησαν το φέρετρο αποχαιρετώντας τον ως ήρωα. «Ο Πίτερ ήταν ένας μοναχικός στρατιώτης.

Επέλεξε εσκεμμένα να θυσιαστεί για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν που η Αυστραλία θα έπρεπε να αναγνωρίζει και να τιμά. Πλήρωσε το αντίτιμο της επιλογής του. Δεν ήταν απλά μία κίνηση για να μας βοηθήσει, ήταν ο αγώνας του. Ήταν ένας λευκός Αυστραλός ανάμεσα σε δύο έγχρωμους που στάθηκαν μαζί τη στιγμή της νίκης, ενωμένοι για τον ίδιο αγώνα» έλεγε ο Τζον Κάρλος.

Η συγγνώμη που άργησε 44 χρόνια

Μόλις το 2012 το Αυστραλιανό κοινοβούλιο ζήτησε επισήμως συγγνώμη στον Νόρμαν με την ακόλουθη δήλωση: «Αυτή η Βουλή αναγνωρίζει τις εξαιρετικές

αθλητικές επιδόσεις που Πίτερ Νόρμαν που κέρδισε το ασημένιο μετάλλιο στα 200μ. το 1968 στους Ολυμπιακούς του Μεξικού με χρόνο 20.06 το οποίο δεν έχει καταρριφθεί ακόμα στη χώρα μας.

Αναγνωρίζει την γενναιότητα του Πίτερ Νόρμαν να φορέσει την κονκάρδα για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο βάθρο, σε αλληλεγγύη με τους Αφροαμερικανούς αθλητές Τόμι Σμιθ και Τζον Κάρλος που χαιρέτησαν με την γροθιά της Μαύρης Δύναμης.

Ζητάει συγγνώμη από τον Πίτερ Νόρμαν για το λάθος που έγινε από την Αυστραλία με τον να μην τον στείλει το 1972 στους Ολυμπιακούς του Μονάχου αν και ήταν ικανός και αναγνωρίζει τον δυναμικό ρόλο που ο Πίτερ Νόρμαν έπαιξε στην αντιμετώπιση του ρατσισμού».

Πηγή: mixanitouxronou.gr